

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én és 15-én.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 kor.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE-TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Eötvös-utca 5. sz.
hová az előfizetési összeget, valamint
a kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.
Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM: —k. — Dohánytermelés. — Fogyasztási szövetkezet. — Vegyes hírek. — Szerkesztői üzenetek.

—k. Tíz évi lankadatlan munka után végre sikerült az ország dohánygyáru-sait testületté tömöríteni, egy olyan testületté most már, melyet az állam szankcionált s elismert. Ennek a szövetségnek célja a dohánygyárusok helyzetén való javítás s ezt most el is érték.

Joggal elvárhattuk tehát, hogy az ország dohánygyáru-sai rögtön csatlakozni fognak a kezdeményezőkhöz és azonnal dolgozni fognak egyesült erővel azon reformokon, melyek a dohánygyáru-sok helyzetét megnehezítik.

Azonban mi történt! Az ország dohánygyáru-sainak tekintélyes nagy része türelmetlenül várja, hogy kollégáinak munkája minő gyümölcsöt terem. Ők maguk nem nyulnak semmihez, de óvatosan visszahúzódnak mindentől, a minék költség a neve. Ők persze szolidárisak mindenben a többiekkel akkor, ha arról van szó, hogy a szövetség az összességnek valami beneficizumot akarna kivívni, de óvatosan és ravasszul visszahúzódnak, ha erkölcsi vagy némi anyagi áldozatra volna szükség. Előkelőséget, nobilitást, coutantériát tanulni nem lehet, azzal szülni kell. De ha már abban a szerencsés, vagy mondjuk talán szerencsétlen helyzetben van valaki, hogy dohánygyáru-dát vezet, akkor legyen is dohánygyáru-s s ne tekintse üzletét olybá, mint pl. vidéki nagyáru-saink tekintélyes része, kiknek virágzó fűszer- és vaskereskedésük mellett a dohánygyáru-sa csak a szolid reklám szerepét viszi, melyre az ember áldozni nem szeret, de szükség lévén rá, hát kénytelen-kelletten tartja. A dohánygyáru-sok egy másik része pedig olybá veszi ezt az üzletágot, mintha az valami tiszteletbeli állás lenne, melylyel törődni nem kell, pedig ezzel az összességnek megmérhetetlen nagy károkat okoznak.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy a dohánygyáru-sok szakmakörének ezen kardinális hibáját teljesen ismerjük, s ezért nem kelünk ki erősebben az ellen, hogy a szövetség által tervbe vett projektumok nem haladnak oly mértékben előre, a mint kellene s a múlt évben tartott kongresszus projektumai még mindig nincsenek keresztülvive. S ha azt hiszik, hogy ez indolencia, úgy csalódnak. Nem! A nagyáru-sok egy része t. i. szereti a dolgokat a távolból szemlélni és bevárni, hogy időt, fáradságot és pénzt spóroljanak.

Nem említettük volna ezen dolgokat, de hivatásunk ezen lap hasábjain rámutatni azon körülményekre, melyek a

hasznos és tisztelendő működést lehetetlenné teszik. Miért is foglalkoznak ezek egy olyan foglalkozási ággal, melynek vitális érdekeivel sem törődnek. Minden törekvésük, hogy kisáru-dájuk jó forgalmat érjen el. Ez azonban nem érdeke a pénzügyminiszteriumnak, de sőt az ország kisáru-sait ezzel érzékenyen sújtják.

A szövetség egyik legfontosabb feladata, hogy tervezeteket dolgozzon ki arra nézve, mely szerint az egész országban a dohánygyáru-sok szervezete miképpen reorganizáltassék. Ma ugyanis a dohánygyáru-s nem nagyáru-s, hanem a szó szoros értelmében vett protekciós kisáru-s, a ki a nagyáru-dáján semmit sem keres, de a jobb eladási anyagot megkapva, kisáru-dája a többiek rovására jól megy.

Ezen segíteni kellene! Legyen a nagyáru-s — nagyáru-s! Tegyük abba a helyzetbe, hogy tisztességes eladási jutalék mellett élni tudjon ebből az üzletéből s ne kelljen mellékesen ezzel foglalkozni s főfoglalkozásul szappan, petrolium, kasza és végül kistráffikkal foglalkozni.

Ha ezt megszívlelik, ha a nagyáru-sok helyzetén *ekkép* fognak javítani, t. i. hogy az nagyáru-s lehessen, annak javát fogja látni minden faktor, a jövedék, a nagyáru-s, kisáru-s és — a szövetség is!

Dohánytermelés.

Magyarország terményei között igen fontos helyet foglal el a dohánytermelés, úgy jövedelmességénél fogva, amely a közvetlen bevételnél nyilvánul, de közvetve is nagy haszonnal jár, amennyiben kitünő előveteményül szolgál, köztöb-
tebb talajnál a buzának, homokos talajnál a rozs-nak, vidékenként kitünő árpat is termelnek utána, de az ország tulnyomó részében csak őszi kalászosokat vetnek dohány után.

Fontos és megvilágítandó kérdésnek tartom azonban azt is, hogy tulajdonképpen, milyen vetemény után legcélszerűbb a dohánt termelni? Rendszerint az egyéves trágyás tarlóban termelik, mert már a dohánjövődéki törvény is tiltja a friss trágyás földben a dohánytermelést, de én, ki hosszú éveken át előszeretettel foglalkoztam a dohánytermeléssel már jövedelmességénél fogva is, többféle kísérlet után azon meggyőződést szereztem, hogy úgy mennyiségileg, de különösen minőségileg fokozzuk a dohánynál a terméseredményt, ha vörös here után termeljük; egy kissé költségesebb a turnusba behozni, de egyszerű költségek után a gazda a nagy siker érdekében azt az áldozatot meghozhatja.

Mondhatom, hogy jötermő dohánnyalajban, hol azelőtt a régi rendszernél még a gőzszántást is betudva, kat. holdanként 8—9000 kg. termeltem 36—38 korona átlaggal a vörös löhere után termelt dohánt kat. holdanként 1050—1100 kg. adott 45—46 korona átlaggal, a termés finomerezeti és a kívánalomnak megfelelő érvényességgel bírt, betudom az eredményt a pillangós virágu elővetemény előnyös tulajdonságának, de az őszi,

tehát első szántás száraz voltának is, amelyet mindig kellő időben lehetett eszközölni, ami a tarlónál igen gyakran ki van zárva, mert a tarlót rendszerint késő őszzel szántják, hiszen meg is kell azt egy kissé trágyával szórni, hagyva a dohánjövődéki törvény erre vonatkozó rendelkezést írott malasztának, és a föld porhanyosságán kívül, van még két óriási előnye is, az első, hogy a hereföld rendkívüli sok nedvet vesz fel télen át, az altalaj mindig nedves marad, a másik, hogy a hereföld rendszerint gyommentes, ami a tarlónál ki van zárva, sőt őszzel nagyon is gyomos, és a téli fagyok se tudják a gyomot elpusztítani.

A turnusba való hozatala tehát olyan előnyös, hogy a dohánytermelő gazdaközösségnek ezt a rendszert legmelegebben ajánlom, hiszen eltekintve attól, hogy nagy és jó dohánytermést eredményez, nem vesztjük el a buzatermést sem, mert a következő évben ugyanolyan arányban növekszik a buzánál is a termés eredménye, mert kettős erőben lévő földünk ilyen intenzív munka után, dusan meghálálja a gazdának a kiadását, de még a reá fordított fáradságát is, mert a magyar példapeszéd szerint »egy szántás egy kenyér, két szántás két kenyér« és ilyen módon megtakarítjuk legalább itt a költséges és most már majdnem nélkülözhetetlen műtrágyázást.

Gyöngyös, 1904. június 10.

Engel Herman

a „Hevesmegyei Gazdasági Egyesület” titkára.

Fogyasztási szövetkezet.

(Beküldött.)

A »Dohányárusok Közlönyének« egyik régebbi számában olvastam a fogyasztási szövetkezet eszméjéről. A szövetkezet arra szolgálna, hogy az összes dohányáru-sokat ellássa mellék-cikkkel. Az eszme maga hazafias, praktikus és ami fődolog — kivihető.

Hazafias azért, mert egy csapással lehetővé teszi azt, hogy a dohányáru-sok kiküszöböljék a cseh szipkát, a francia, olasz, osztrák stb. cigarettapapírt, a cseh, morva, német gyufát nem is szólva a nürnbergi árukról, valamint képes levelező-lapokról, melyek ma főleg Ausztriából és Németországból kerülnek hozzánk. A dohányáru-sok eme magyar gyártmányok eladásával a magyar ipar ezen termékeinek óriási talajt tudnának biztosítani — az egész magyar közönséget. Ez már magában véve tehát elég ok lenne arra, hogy komolyan foglalkozzunk az eszmével.

A praktikus oldalát tekintve a dolgnak, mindenekelőtt vegyük tekintetbe, hogy az ország 45.000 dohányáru-s közül 10.000 jegyezne részvényt 20 koronájával, az 200.000 korona alapítóké, melyhez aztán egy bank még nagyon szívesen adja további forgalmi tőkét. Már most, ha a fogyasztási szövetkezet minden árucikkét az ő 10.000 állandó részvényes vezető számára a kijelölt gyárosoktól készpénzért nagyban bevásárolná s beraktározza, mennyivel olcsóbban szerzi be s tekintve azt, hogy a fogyasztási szövetkezet nem dolgozik haszonra, csak csekély kezelési költségre, mennyivel olcsóbban is adhatja el az árukat, mint a más gyáros, aki kis mennyiségeket ad el. A bank által előlegezett forgalmi tőke után szintén egészen csekély százalék fizetendő. A konkluzió tehát, hogy sokkal, de sokkal olcsóbban jut az áru olyan áruhoz, azon gyárosból,

akit legjobbnak talál a szövethet igazgatósága; a publikum szintén olcsóbban jut egységesen meghatározott, természetes, a mainál sokkal elcsöbbséggel áron ezen mellékzettekhez. A praktikus oldalához e dolognak tehát szó sem férhet.

A dolog kivihető, ha a dohányárusok szakközlönye magáévá teszi az ügyet s e dologra vonatkozólag jelentkezéseket elfogad s felvilágosításokat megad, amit a »Dohányárusok Közlönyének« eddigi önzetlen működése után természetesen tartok. A részvényesek alapja tehát ilyen uton, hogy t. i. a dohányárusok maguk között aláírásokat gyűjtenek e célra, megszerezhető, a többi aztán későbbben magától jön.

A további szükséges tőkét, mint fentebb említettem, egy előkelő bank előlegezi. Már most elsősorban a dohányárusok áll, hogy tömörüljenek, továbbá a »Dohányárusok Közlönyének«, hogy segítségükre legyen.

Egy fővárosi dohányárus.

Igaz örömről szolgál, hogy akadt végre dohányárus, aki e régebben megpendített eszmét megragadta s a többi a kivételre serkenti. Az eszme, mint a cikkíró mondja, tényleg hazafias, praktikus és — kivihető. A dohányárusok nem lesznek többé kivéte mellékzettekkel a gyárosok szekaturáinak s így mindenki quasi a saját üzletének tekintheti a szövethet, lévén annak üzletirésze. A szövethet nem dolgozik semmiféle haszonnal, csak üzleti költségeit csapja a bevásárlási árhoz, már most elképzelhető, milyen olcsó árban szerezhető be majd e mellékzettek. Mai számunkban közöljük véletlenül az osztrák dohányárusok szövethetének alakulását. Ők is megalakítják a fogyasztási szövethetet, s e mellett egy előlegező takarékpénztárt, ahol 200—2000 koronáig hetenként, hónapokig, negyed évenként törleszhető kölcsönt kapnak olcsó 5—6 százalékos kamatra s végül rokkantsági és nyugdíj alapot is, melyet egy már meglévő intézettel együtt alakítanak meg.

Csináljuk mi meg először a fogyasztási szövethetet, mely az állam vitális érveket is érinti, de az árusok létkérdése is. Úgy hisszük, hogyha a saját jól felfogott érdekükről van szó, indolenciával nem fogunk találkozni.

Ime most egyelőre megindítottuk az eszmeérő, s felkérjük az ország összes dohányárusait, hogy lapunknál jelentkezzenek, avagy e tárgyra vonatkozó eszméiket velünk közölni sziveskedjenek.

Vegyes hírek.

A török pipadohányok megint kezdenek nagyon rosszra lenni. Ennek oka valószínűleg abban rejlik, hogy az előkészítő eljárás nem jó. A dohánynak ugyanis esküdt ellensége a víz s amint az a dohányra jut, annak íze megváltozik. Nagyon kérjük a török gyárak igen t. igazgató urait, sziveskedjenek valamit tenni, hogy a török dohányok ismét élvezhetőek legyenek.

Az új szultán cigaretták forgalomba kerülése ismét halasztást szenved a kis skatulyák miatt.

A ferencvárosi és erzsébetvárosi dohánygyárakat a város periferiáján kívül fogják helyezni. Az erzsébetvárosi dohánygyár valószínűleg a Külső Váci-útra kerül, a ferencvárosi gyár helye még nincs véglegesen meghatározva. Mindenesetre mindkét gyár kitelepítésénél tekintetbe kell venni azt is, hogy itt nemcsak gyárakról, hanem egyszersmind munkásházakról is van szó, így tehát egészséges vidéknek kell lenni.

Az osztrák dohányárusok szövethetének első közgyűlése. Az osztrák dohányárusok, a kis- és nagyárusok együttesen egyesültek tömörültek s amint előre látható is volt eredményel. A dohányárusok szövethete a napokban tartotta első közgyűlést, melyről tudósítónk a következőket jelenti:

Az alsó ausztriai kereskedelmi és iparkamara gyűléstermében tartotta meg az osztrák dohányárusok szövethetének első közgyűlést. Egyhangúlag elhatározták, hogy egy fogyasztási szövethetet szerveznek a mellékzettek bevételeire. Ez a fogyasztási szövethet az összes dohányárusokat abba a kellemes helyzetbe hozza, hogy nem lesz többé kénytelen túrni egyes gyárosok pókhendiségét, s ami fő a fogyasztási szövethetet kiválasztja magának a legjobb gyártmányokat s azokat, a vevők vagy kon-

tingense miatt, sokkal olcsóbban adhatja, mint azt eddig kapták a dohányárusok.

Előleg pénztár alapítása a második pont. Erre vonatkozólag egy bécsi bank egy millió koronáig hajlandó tőkét a szövethet rendelkezésére bocsátani. A dohányárusok tehát kap majd 200—2000 koronáig 5—6 százalékos mellett pénzt, amit havonként vagy negyedévenként törleszhet. Egy rokkantsági és járadék biztosító pénztár létesítése szintén tervbe van véve egy már létező intézet segítségével. A központi iroda egyszersmind arra is szolgál, hogy trafikok kisasszonyokat elhelyez és azokat szakszerűen a legrövidebb idő alatt kiképezik.

Igaz örömmel közöltük ezt a tudósítást, mert látjuk belőle, hogyha a mi dohányárusaink a lehető legnagyobb indolenciával fogadják terveiket, újításainkat, melyek az ő saját érdekeikben állanak, vannak mégis emberek, akik tanításainkon okulnak terveiket magukévá teszik. Az osztrák dohányárusok az összes ami általunk elap hasábjain már rég propagált újításokat s terveket felhasználják és biztossan tudjuk boldogulni is fogunk ezzel. Tehát vannak mégis emberek, akik a jó tanács fog, — pedig azok is dohányárusok! Csodálatos!

Hygienikus intézkedés. A hygienikus intézkedések a privát életben és általánosságban is arra való, hogy számtalan betegségnek vegyék elejét. Így tehát díszretre méltó a dohányjövődék ama törekvése is, hogy a gyártmányok készítésénél valamint elárúsításánál is a hygienikus szempontokat tekintetbe veszik.

Fájdalom a dohányjövődék emez üdvös intézkedése illuzorikussá lesz, miután a trafik-engedélyek kiadásánál nem néznek szigorúan arra, hogy a gyártmányokat egy önálló, tisztán e célra szolgáló helyiségben árusítsák.

A fő- és székvárosi pénzügyigazgatóság ugyan a lehető legnagyobb rigorozitással jár el és elutasít minden szatécot, pálinkást stb. A vidéki pénzügyigazgatóságok azonban ezt nem igen veszik tekintetbe s nem akarják belátni, hogy szivar vagy cigaretta, amely olaj, petroleum, vaj, szalonnaszag igen nehezen emészthető a gyomor által, de még az orr sem bírja el. Ebben az irányban kellene tehát valamit kigondolni, hogy a dohányzó publikum ne legyen kénytelen a cigaretta- vagy szivarfüsttel együtt esetleg más formában elég kellemes szagot vagy ízt magába fogadni. Kérjük a m. kir. dohányjövődék intézkedését ez irányban.

Vidéki kisarudák. Ha magunk nem tapasztaljuk volna, el sem hinnék, hogy a vidéken a dohánykisarudák egymás közti távolsága legnagyobb részt pár lépés. Sőt találtunk utcát, ahol minden egyes házban dohányáruda van. Ugyalászik, vidéken a háztulajdonosok azt hiszik, hogy a ház tulajdon jogával együtt jár a trafikengedély is, mint régebben a bormérési jog.

Csodálatos, hogy vannak még emberek, akik néhány száz koronányi forgalomért vezetik üzletüket s néha csak a bér összegét többet teszik ki a tiszta haszonnál. Azonban még csodálatra méltóbb, hogy vannak pénzügyi közegek, akik feletteli hatóságoknak az ilyen dohányarudát ajánlják. Nem nagyozolunk, mikor azt állítjuk, hogy vidéken minden fűszeres és csemege kereskedő trafik-

engedéllyel bír és körülbelül 5 dohányzóra esik egy trafik. A pénzügyigazgatóságnak tekintettel kellene lenni eme körülményre, mert, vagy fölösleges az engedély vagy pedig adjanak oda, ahol az legalább félig meddig szükségesletik.

Tudósítjuk a fővárosi dohányárusokat amaz örvendetes tényről, hogy multkori cikkünk hatása alatt a pozsonyi gyártmányokat másfelé dirigálták. Halljuk már a sok »hozsánát«!

A Brevas szivarok, amint a régebbi elfogytak teljesen megújodva új gyártási eljárás szerint kerülnek forgalomba. Épp így a Prenzavos szivarok is.

Jótekonyczélú államsorsjáték. Mint előző években ezidén is nagy jótekonyczélú államsorsjáték rendeztetik. Ezen sorsjáték tiszta nyereségében Ő Felsőlegnek folyó évi május 20-án Budapesten kelt lf. elhat. értelmében következő jótekonyczélú intézmények részesednek: Egy-egy tízed részben: 1. A vagonalton állami tisztviselők özvegyei és árvái részére szolgáló alap. 2. József Főherczeg Szanatorium-Egyesület. 3. A Lorantffy Zsuzsanna jótekonyczélú nőegylet. 4. A körösi szegényház. 5. A vakok menedékháza. 6. A temesvári délvidéki fehérkereszt gyermekvédő egyesület; egy-egy huszad részben. 7. A háromszéki Erzsébet-árvány nevelő-intézet. 8. A szegedi kisdödő és jótekonyczélú nőegylet. 9. Az egyetemek kórház-egylete. 10. A biharmegyei nagyváradi nőegylet. 11. A hunyadmegyei dcvai közkórház. 12. A szombathelyi Fehér-Kereszt egyesület. 13. A lévai nőegylet Stefánia árvaháza. 14. A budapesti VI. kerületi terczvárosi általános közjótekonyczélú egyesület. A játékterv nagyon kedvező esélyekkel kecsegtet, a főnyeremény 150.000 korona. Az összes nyereségének összege 365.000 korona készpénzben. Sorsjegyek ára 4 kor, kaphatók valamennyi posta-, adó-, vám- és sóhivatalnál, vasuti állomásokon, dohánytözsdékben és váltóüzletekben. A húzás már június hó 30-án történik.

Szerkesztői üzenetek.

K. L., R-Szombat. Kérését a legnagyobb sajnálattal nem teljesíthetjük.

Sch. K., Kaposvár. Kérnem, legyen türellemmel, e napokban elküldök mindent.

Tr. Lajos. A ferencvárosi dohánygyár a legnagyobb valószínűség szerint oda kerül. Az erzsébetvárosi gyár helye még bizonytalan.

Sz. 9. A memorandumot még mindig nem nyújtották át. Fájdalom, nagy az indolencia! A többről levélben.

K. József. A Thomaton-ügyében a szövethet mozgalmat fog indítani, mert végre is abszurd állapot, hogy ezt a kellemetlen ízű bagólet úgy feltik. Hiszen lehet hatósági bizonylattel is megöngyilkítani magunkat.

K. Rezső. A Brevas-ra vonatkozólag olvassa el a »Vegyes híreinket«.

K., Pozsony. Lehet, hogy Önöknek ízlik, de nekünk itt a fővárosban nem kell.

Segédszerkesztő: **Heltai Nándor.**

XXIV-ik magyar királyi

jótekonyczélú állami sorsjáték

melynek remélhető tiszta jövedelme közhasznú és jótekonyczélúakra fog fordítani. Ezen sorsjátéknak 7891 nyeresége van 365.000 korona összegben készpénzben.

Főnyeremény 150.000 korona,

továbbá:

1 főnyeremény	50.000 kor.	20 nyeremény á	500 kor.
1	20.000 "	50	100 "
1	10.000 "	100	50 "
2 nyeremény á	5.000 "	1000	20 "
5	2.000 "	6500	10 "
10	1.000 "		

Huzás visszavonhatatlanul 1904. június 30-án.

Egy sorsjegy ára négy korona.

Sorsjegyek kaphatók a magy. kir. lottójövődéki igazgatóságnál Budapesten (Vámpalota), valamennyi posta-, adó-, vám- és sóhivatalnál, az összes vasuti állomásokon s a legtöbb dohánytözsdében és váltóüzletben.

Magy. kir. Lottójövődéki igazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: k. — Hauptversammlung des österreichischen Tabaktrafikanterverbandes. — Vermischte Nachrichten.

—k. Nachdem es uns in der langen Reihe von zehn Jahren geglückt war die Grosstrafikanten des Landes davon zu überzeugen, dass nur ein solidarisches Zusammenwirken Aller das Kämpfen unter einer Fahne geeignet sein kann, ihre geschäftliche und materielle Lage zu verbessern, haben wir endlich das Ziel erreicht, dass ein vom Staate anerkannter, sanktionirter Verband existirt, welcher die Berufsklasse der Tabak-Grossverschleisser Ungarns repräsentiren und überall vertreten soll, wo deren Interesse es erforderlich machen.

Wir hätten es also billig erwarten können, dass jeder Tabak-Grossverschleisser, ohne Ausnahme, nicht nur sofort dem Verbands sich anschliessen wird, sondern dass er auch nach allen Kräften bestrebt sein wird, seine Thätigkeit in den Dienst des Verbandes zu stellen, damit ein eifriges Zusammenwirken die rasche Durchführung sämtlicher notwendiger Reformen, die auf dem Gebiete des Grosstrafikanten-Berufs einzuführen nothwendig sind, ermöglichen wird.

Doch was sehen wir. Ein namhafter Theil der Grosstrafikanten des Landes wartet mit schmerzlicher Ungeduld, welche Resultate die Arbeit ihrer übrigen Kollegen herbeiführen wird. Sie selber rühren nicht nur keinen Finger, sondern sie entziehen sich auch schlauerweise jeden Beitrages, welcher dabei als Kostenpunkt in Betracht kommt. Sie erklären sich solidarisch mit den übrigen Kollegen, bei Einheimisierung jedes zu erwartenden Nutzens oder der Vortheile, welche der Verband für die Gesamtheit erwirken wird, dagegen verbergen sie sich, wenn es heisst materiell oder moralisch eine Arbeit zu unterstützen, die in ihrem Interesse ebenso veranlasst wird, wie in dem eines jeden Einzelnen. Noblesse, Coulanee, Opferwilligkeit, lassen sich nicht diktiren, die muss jeder vom Haus aus mitgebracht haben, aber Eines könnte man doch von jedem Grossverschleisser fordern und das ist, dass er sich, wenn er schon das Glück oder Unglück hat, eine Grosstrafik zu führen, sich als zu diesem Berufe gehörig deklariere. Wohl wahr, wir kennen ja die Verhältnisse sehr genau. Der Spezerei- oder Eisenhändler in der Provinz, dem man merkwürdigerweise den Verschleiss der Tabakprodukte gegen Vergütung einer kleinen Provision überträgt, er betrachtet natürlich den Verschleiss als ein nebensächliches Einkommen, das ihn wegen dessen Geringfügigkeit zu nichts berechtigt und zu nichts verpflichtet. Indess liegt die Sachlage ganz anders. In der Liste jener Faktoren, welche den Zwischenhandel mit den k. u. Tabak-Produkten betreiben, zählt er mit und zählt als Ganzes. An den hiezu kompetenten Orten ist er stets der Tabak-Grossverschleisser und da er, wie gesagt, gemäss seiner Auffassung sein Geschäft derart betreibt, als ob er eine Ehrenstelle bekleiden würde, die nichts trägt, andererseits aber sich auch nicht im geringsten darum kümmert, dass er für seine Arbeit einen entsprechenden Lohn erzielt, so schadet er der Gesamtheit in einer Weise, die verhängnissvoll für Alle, von den schlimmsten Konsequenzen für die Gesamtheit begleitet ist.

Wir allein haben Gelegenheit diesen Krebschaden, welcher dem Berufe der Grosstrafikanten anhafet, vollständig bisher kennen zu lernen und darum sind wir auch die Letzten, welche sich darüber wundern, wenn die von dem Verbands in Angriff genommenen Arbeiten nicht rüstig vorwärts schreiten, und die Beschlüsse des im Vorjahre abgehaltenen Kongresses noch immer nicht zur Effektuirung gelangt sind. Viele dürften der Meinung sein, dass die Indolenz oder der nicht vorhandene Wille, die Angelegenheit verschleppen, indess ist es nichts Anderes, als der von uns gerügte Umstand, wonach ungefähr die Hälfte sämtlicher Grosstrafikanten, die Angelegenheit aus

der Ferne betrachten, damit sie Zeit, Mühe und Geld dabei ersparen.

Wir würden das Alles nicht erwähnen, eben zur Verfechtung der Interessen der Grosstrafikanten, alle Schäden rücksichtslos aufzudecken, welche ein Fortschreiten verhindern oder gar unmöglich machen. Und da fragen wir uns, was diese Leute eigentlich sich selbst, dem Tabakverschleisse, den Kleintrafikanter, oder den Kollegen dadurch nützen, dass sie überhaupt als Grosstrafikanten figuriren. Denn, welche geringe Lust und Liebe sie zu ihrem Berufe hinzieht, geht schon daraus hervor, dass sie sich um die vitalsten Interessen ihres Standes nicht im Geringsten kümmern. Ihr ganzes Interesse scheint darauf gerichtet zu sein, ihrem Kleinverschleisse eine Ausdehnung zu geben, die ihnen ein gewisses Einkommen sichert, das ist Alles. Dass dies aber weder in den Intentionen des Finanz-Ministeriums gelegen erscheint, wenn ein Theil der Grosstrafikanten den Grossverschleiss zu Sonderzwecken seines Kleinverschleisses ausnützt, dass aber auch die Kleinverschleisser des Landes dabei erheblich geschädigt werden, das Alles ist sonnenklar.

Zu den ersten und wichtigsten Arbeiten des neuen Verbandes wird es denn gehören, dass derselbe einen Entwurf ausarbeite, auf welche Weise der Tabakgrossverschleiss im ganzen Lande derart geregelt werden könnte, dass der Grossverlag im strengsten Sinne ein solcher sei. Es ist ein unermesslicher Schaden, den die Tabak-Regie dadurch erleidet, dass die en gros Bezugsquellen ihrer Waaren in den Marktstellen und Städtchen häufig in Speulunken untergebracht sind, die eigentlich nicht den geringsten Charakter eines Tabak-Grossverschleisses tragen, ferner, dass der Kleinverschleisser sehr häufig in den Grosstrafikanten nicht jene Waaren ausgefolgt erhält, die er verlangt, was natürlich auch nur mit Rücksicht auf den eigenen Kleinverschleiss geschieht.

Der Grosstrafikant muss darauf dringen, dass er eine anständige Verkaufsprovision erhält, dass er bei Frachten, Steuern und Gebühren berücksichtigt wird, damit er auch ein Tabak-Grossverschleisser sein kann. Das ist heute nicht der Fall. Er betrachtet sich in den meisten Fällen als Kleintrafikant und da hunderte solcher zu ihm und auf ihn angewiesen sind, lässt sich erlauben, welcher Chaos dadurch auf dem Gebiete des Verschleisswesens überhaupt entsteht. Der Verband aber bedarf nur solcher Mitglieder, die darauf pochen können, dass sie ihrer Pflicht voll und ganz entsprechen. Er hat dafür zu sorgen, dass jedes seiner Mitglieder in die Lage versetzt werde, den Tabak-Engros-Verschleiss um des Nutzens wegen, den dieser abwirft, betreibe. Wo dies nicht der Fall ist, dort soll es auch, dort kann und darf es auch keine Grosstrafik geben, sonst ist der Kleinverschleiss sehr geschädigt, aber auch die Tabak-Regie und nicht in letzter Reihe der — Verband.

Hauptversammlung des österreichischen Tabaktrafikanterverbandes.

Im Sitzungssaale der niederösterreichischen Handels- und Gewerbekammer fand kürzlich die erste Hauptversammlung der Tabaktrafikanter Oesterreichs statt. Es wurde von derselben die Gründung einer Einkaufsgenossenschaft für Nebenartikel einstimmig beschlossen. Durch diese Institution soll das heute in der Trafik betriebene Nebengewerbe modernisiert werden. Bezüglich der Gründung einer Vorschusskasse setzte sich das Gründungskomite mit einem Wiener Bankinstitut in Verbindung, das zu diesem

Zwecke Kapitalien bis zu einer Million Kronen zur Verfügung stellen will. Durch diese neue Vorschusskasse wird es den Trafikanten möglich sein, für 5—6 Percent Zinsen Geld in der Höhe von 200 bis 2000 Kronen und mehr gegen monatliche oder vierteljährliche Rückzahlungen zu erhalten. Eine Invaliditäts- und Pensionsversicherung soll ebenfalls mit Anlehnung an eine bereits bestehende Institution gegründet werden.

Vermischte Nachrichten.

Hygienische Massregel. Sowie die hygienischen Massregel im Allgemeinen ein Verhüten und Umsichgreifen zahlreicher Krankheiten zur Folge haben, ist auch das Bestreben unserer Tabak-Regie lobend anzuerkennen bei der Fabrikation der Tabakprodukte und dem Verschleisse derselben der Hygienie nach Möglichkeit Rechnung zu tragen.

Leider werden jedoch viele dieser Massregel dadurch illusorisch gemacht, weil noch immer bei Ertheilung der Lizenzen nicht strenge darauf gesehen wird, dass die Tabakfabrikate möglichst in einem selbständigen, zu diesem Zwecke allein dienenden Lokale untergebracht und verkauft werden.

Die hauptstädtische Finanzdirektion geht wohl nach dieser Richtung mit der peinlichsten Strenge vor und weist Greisler, Brantweiner und derlei Geschäftsleute mit ihrem Gesuche um eine Lizenz rücksichtslos ab; allein, die Finanzdirektionen in den Provinzstädten scheinen gar keine Rücksicht darauf zu nehmen, dass Tabak und Zigarren, welche mit dem Dufte von Oel, Petroleum, Unschlitt, Speck und manchen Spezereiwaaaren und Spirituosen gefüllt sind, sich sehr schwer von der Nase, dem Hals und dem Magen verdauen lassen. Nach dieser Richtung hin müsste also nicht nur Etwas, sondern Vieles geschehen, um die Absicht der kön. ung. Tabak-Regie zu verwirklichen.

Die Kleintrafiken in der Provinz. Hätten wir es nicht selber gesehen, wir würden es nicht glauben, dass in manchen ungarischen Provinzorten die Entfernung einer Trafik von der andern häufig nicht mehr als einige Schritte ausmacht. Ja, wir fanden Gassen, wo fast jedes Haus eine Trafik hatte und scheint in der Provinz noch der Glaube zu herrschen, dass jeder Hauseigentümer auch das Recht auf eine Trafik-Lizenz besitzt, geradeso, wie vor alten Zeiten jeder Hausbesitzer das Weinschankrecht besass.

Man muss aber wahrhaft staunen, wie es Leute gibt, denen mit einem Jahreskonsum von einigen Hundert Kronen gedient ist, wo doch die Pachtzahlung häufig den ganzen Nutzen verschlingt. Mehr aber noch muss man staunen über Finanz-Organen in der Provinz, die solche Trafik-Lizenzen ihrer Oberbehörde empfehlen können. Man kann füglich behaupten, dass jeder Spezerei- oder Delikatessenhändler in der Provinz eine Trafik-Lizenz besitzt und wissen wir nicht, ob wir uns der Übertreibung schuldig machen, wenn wir dort 5 Raucher auf eine jede Trafik rechnen. Die kön. ung. Finanz-Direktionen sollten denn doch darauf sehen, dass diesen Unfug ein Ende gemacht werde, denn entweder-oder, Entweder ist die Lizenz überhaupt überflüssig oder man gebe sie blos dorthin, wo sie faktisch einem Bedürfnisse zumindest halbwegs entspricht.

A legjobb gyufa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium " "
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf " "

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil " "
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitűnő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. és TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTERÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.

A világ
legismertebb és
legrégebb gyárt-
mánya!

Minden kis- és nagyüz-
sében, valamint nagyke-
reskedésekben kapható.

Áltestes
renomirtes Fabrikat
der Welt!

Zu haben in allen Klein-
und Grosstrafiken und
Grosshandlungen.

Feltűnő ujdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a do-
hányzó egyszer veszi és többé
mást nem szíhat

legjobb valódi francia

szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.